

ва отъ лошите (болните) ийчица, дето са са-
брани отъ всакакви пеперѹди.

Патата боластѹ на червните са познава
сѹ саждѹющіятѹ начинѹ: преди това червните
като да са качиватѹ на храсти, пѣкон отъ
таѹх ставатѹ половина бистри, и иматѹ растѹ
като втасали веки червни, обаче тѣ са пжани
сѹ вода, такива червни незавиватѹ пашкѹли,
ами ѹмиратѹ.

При това треба още да са прибави, че та-
кива червни още като излизатѹ отъ ийчицата
пріематѹ червеникавѹ цвѣтѹ (рѣнкѹ), на мѣсто
тѹмноозавѹ, или ставатѹ червеновати, на ске-
ро посаѣ излизането си отъ ийчицата отъ пжр-
вїатѹ сжнѹ.

По многопжтно издириоване е познато,
че това произлиза отъ двѣ причини:

1 Когато ийчицата са стоели въ твѣрди то-
пло мѣсто и при голѹма кжшна горещина.

2 Когато ийчицата, или младите червнїче-
та, са приносатѹ отъ топло мѣсто (право) въ
стѹдено, или отъ стѹдено мѣсто са винсатѹ из-
веднжшѹ въ топло и горещо. Вко червните и
всакога не ѹмиратѹ отъ таѹ боластѹ, но ос-
таватѹ посаѣ това болнаси до четвѣртятѹ
сжнѹ, и веки не завиватѹ пашкѹли заради това
требова да са гледа ако би боластѹта да са
полви на повечето червнїчета (ако са червено-
вати) требова да са хвѣжатѹ, и отъ дрѹги ий-
чица да са измжтатѹ червни.